

Chůze vedle nohy aneb „Šneci? To myslíte vážně?“

V minulé lekci jsme se naučili zvládnout chůzi psa na prověšeném vodítku prostřednictvím hry s pracovním názvem „Jdeme jinam“, kterou jsme odkoukali od těch nejlepších učitelů, tedy od našich psů.

Pejsek teď zná délku svého vodítka a už se do něj neopírá, sleduje vás, možná se ale ještě okolo vás tak nějak divně motá, zkrátka k dokonalosti to má zatím přeci jen daleko. Dnes bude naším úkolem mu vysvětlit, že vyhrává ten, kdo našel to správné místo VEDLE vás, ani moc vepředu, ani vzadu, ani se moc stranou.

Vybavení stačí stejné jako minule, tedy popruhové vodítko 90-120 cm, řetízkový jednořadový obojek zapnutý do nestahovacího oka, ohlávka, pamlsky, hračka.

Navrhuji nejdříve udělat malý test.

Rozejděte se a zastavte. Kdepak máte pejska? Je-li na vaší úrovni, máte jedničku s hvězdičkou, pochvalu a vyznamenání. Pokud se zastavil dřív než narazil na konec vodítka, je to rovněž skvělé, je vidět že jste trénovali a pejsek vodítko respektuje. Došlo-li k napnutí vodítka doporučuji vrátit se ještě na chvíli ke hře „Jdeme jinam“, možná jste byli nedůslední, nebo je pejsek roztěkaný, zkrátka to zkuste znovu a uvidíte že za chvíli to bude lepší.

Pro ty, kterým se pejsek zastavil sice včas ale ne na jejich úrovni, mám následující radu jak to vylepšit, je to vlastně odnož naší již známé hry. Jdu dopředu, zastavím, je-li pes byť o píd' víc vepředu jako na obrázku č. 1 (tedy přesahují-li přední tlapky špičku mé boty), couvnu několik kroků (obr. 2), opět jdu dopředu (obr. 3), zastavím, to celé několikrát, dokud se pes „neusadí“ přesně na vaší úrovni (obr. 4). Odměna musí přijít jako vždy okamžitě.

Obr. 1

Obr. 2

Obr. 3

Obr. 4

Tak, doufám že vám zbyly v kapse ještě nějaké pamlsky, protože teď si to zase trochu zkomplikujeme. Další hře říkáme v naší psí škole „Šneci“.

Vodítko můžete trochu zkrátit aby si do něj pejsek nešlapal, ale ne moc, nesmí na něm „viset“, naopak pokud jde pěkně u nohy musí být vodítko VŽDY, zdůrazňuji VŽDY prověšené. Vyrazíme dopředu, ale ne tak úplně rovně, nýbrž opisujeme kruh, který se pozvolna ve spirále zmenšuje, zkrátka „šneci“.

Zkusme si popsat nejčastější potíže, které vás na šneci cestě mohou potkat:

1, Pes se vám motá pod nohy. Řešení: „Motáka“ zadržte vodítkem tak aby nepřeběhl úplně na druhou stranu a prostě pokračujte ve stylu „vtom já tady jedu“ jako by tam ani nebyl, vlastně jej hrnete před sebou. Vodítkem mu jen naznačte směr, kudy se z té šlamastyky dostat, ale NETAHEJTE HO TAM. Naším cílem je, aby pes SÁM přišel na to kde je jeho místo. Samozřejmě razance vašeho hnutí musí odpovídat konstituci psa. Pokud se stane že většímu hafanovi přišlápnete tlapku, nedělejte si výčitky, příště už se to nespíš nestane, ostatně on tam přece být nemusel, že?

2, Pes přebíhá na druhou stranu ZA vámi. Zde působíme vodítkem stejně jako v prvním případě, tedy nepustíme úplně na druhou stranu, naznačíme směr, ale netaháme zpět, a při tom ho můžeme postrčit i nohou, prosím nekopat, použijte kotník.

3, Pes se loudá. Majitelé dopředných psů vám možná budou tiše závidět, ale upřímně - není nic horšího než musíte-li svého miláčka za sebou vláčet jako kozu. Když pomineme poruchy chování jako je například bázlivost, bývá loudání obvykle zapříčiněno nechutí spolupracovat nebo únavou a od toho se také odvíjí řešení. Nechejte ho chvíli odpočinout, nebo mu nabídněte pamlsky, taky různé pískající hračky dokáží divy.

Ve všech případech, jako vždy, jakmile je pejsek na svém místě vyhrává, HURÁ!!

Čili kroužíme ve spirálách, na obě strany, kruhy zmenšujeme a zvětšujeme, občas kontrolně zastavíme a couvneme, někdy se musíme na chvíli vrátit o krok zpět a „jít jinam“ a když to jde tak chválíme, odměňujeme. Toho, kdo nečte náš časopis může pohled na tento taneček poněkud zaskočit, ale s tím si rozhodně hlavu nelamte, my co máme vyšší cíle na nějakou tu ostudu nehledíme, důležité je aby pejsek pochopil že s vodítkem se nebojuje, a plést se pánickovi do cesty se také nevyplácí. Zda budete kroužit, „chodit jinam“ a couvat hodinu, týden, nebo pět let, je pouze ve vašich rukou, rychlost dosažení cíle a tím i úcta vašeho psa jsou jako vždy přímo úměrné míře vaší důslednosti.

Možná jste si všimli, že jsem se vlastně vůbec nezmínila o tom, u které nohy má pes jít, zda u pravé či u levé. Jsem totiž toho názoru, že pes by měl umět chodit po obou stranách, a nevidím v tom žádný problém.

Na soutěžích se vyžaduje vedení psa vlevo, tam to musíme samozřejmě respektovat. Co když ale plánuji naučit psa běhat vedle kola nebo koně, či plánuji začít s agility? Také maminky s kočárky nebo malými dětmi jistě ocení budou-li moci psa vést po té straně, kde je to právě potřeba. Jde jen o to, aby jste to společně natrénovali a pak mu jen naznačili kde má právě teď být.

Přeji vám krásné dny, pilně trénujte protože příští lekce bude pro ty, kteří chtějí dosáhnout dokonalosti.

RK...